

Határozatok Tára

C-80/12. sz. ügy

**Felixstowe Dock and Railway Company Ltd és társai
kontra
The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(a First-tier Tribunal [Tax Chamber] [Egyesült Királyság] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Letelepedés szabadsága — Társasági adó — Adókedvezmény — Cégcsoportok és konzorciumok — Olyan nemzeti jogszabály, amely lehetővé teszi a veszteségek átadását egy konzorciumhoz tartozó társaság és egy cégcsoporthoz tartozó társaság között, amelyeket a cégcsoporthoz és a konzorciumhoz egyaránt tartozó »kapocstársaság« köt össze — A »kapocstársaság« illetőségére vonatkozó feltétel — Székhelyen alapuló hátrányos megkülönböztetés — Harmadik államban illetőséggel rendelkező és azon cégeket birtokló cégcsoport legfelső szintű anyavállalata, amelyek harmadik államokban illetőséggel rendelkező társaságokon keresztül kívánják egymásnak átadni a veszteségeiket”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (nagytanács), 2014. április 1.

Személyek szabad mozgása — Letelepedés szabadsága — Adójogszabályok — Társasági adó — Adókedvezmény — Nemzeti jogszabály, amely kizárja a veszteségek átadását egy konzorciumhoz tartozó belföldi társaság és egy másik, cégcsoporthoz tartozó belföldi társaság között, amelyeket a cégcsoporthoz és a konzorciumhoz egyaránt tartozó, más tagállambeli illetőséggel rendelkező „kapocstársaság” köt össze — Megengedhetetlenség — Igazolás — Az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztása — A visszaélészerű gyakorlat és az adóelkerülés elleni küzdelem — Hiány

(EUMSZ 49. cikk és EUMSZ 54. cikk)

Az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 54. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely elismeri a valamely cégcsoporthoz tartozó belföldi illetőségű társaság számára annak lehetőségét, hogy átvegye a valamely konzorciumhoz tartozó másik belföldi illetékességű társaság által elszenvedett veszteségeket, amennyiben egy mind ehhez a cégcsoporthoz, mind pedig a konzorciumhoz tartozó „kapocstársaság” szintén a fenti tagállamban rendelkezik illetőséggel, függetlenül azon társaságok illetőségétől, amelyek közvetlenül vagy közvetítő társaságokon keresztül részesedéssel rendelkeznek azon kapocstársaságban és más társaságokban, amelyek érintettek a veszteségek átadásában, míg kizárja ezt a lehetőséget, amennyiben a kapocstársaság más tagállamban rendelkezik székhellyel.

Ugyanis ez az eltérő bánásmód a kapocstársaságok más tagállamban való alapítását adózási szempontból kevésbé vonzóvá teszi, mivel a nemzeti szabályozás csak abban az esetben biztosítja a fent említett adóelőnyt, ha a kapocstársaság belföldi.

Ahhoz, hogy az ilyen eltérő bánásmód összeegyeztethető legyen a EUM-Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az vagy olyan helyzetekre vonatkozzék, amelyek objektíve nem hasonlíthatók össze, mivel akkor a határokon átnyúló helyzetek belső helyzetekkel való összehasonlíthatóságának a vizsgálata során figyelembe kell venni a kérdéses nemzeti rendelkezések célját, vagy hogy azt közérdeken alapuló nyomós ok indokolja.

Az összehasonlíthatóságot illetően nem vitatott, hogy a valamely tagállamban letelepedett kapocstársasággal összekapcsolt, illetve a nem ott letelepedett kapocstársasággal összekapcsolt adóalany társaságok az érintett adószabályozás céljára tekintettel objektíve összehasonlítható helyzetben vannak azon lehetőség szempontjából, hogy a konzorciumok keretében biztosított cégcsoportkedvezmény útján átadhatják egymásnak az előbbi tagállamban elszenvedett veszteségeiket.

Ezenfelül a letelepedés szabadságának korlátozása, amelyet az átvevő társaságok kifogásolnak, sem az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztásával, sem pedig az egyértelműen mesterséges képződmények elleni küzdelemmel kapcsolatos nyomós közérdeken alapuló indokkal nem igazolható, amelyek célja az érintett tagállam jogszabályainak megkerülése, illetve az adóparadicsomok elleni küzdelem.

Másrészt az uniós jog egyetlen rendelkezéséből sem következik, hogy az Unió területén illetőséggel rendelkező társaságok természetes vagy jogi személy részvényeseinek származása befolyással lenne a társaságok azon jogára, hogy a letelepedés szabadságára hivatkozzanak. Az EUMSZ 54. cikk értelmében az uniós társaságok jogállásának alapja a társaság székhelye, és az a jogrend, amelyben a társaságot alapították, nem pedig részvényeseinek állampolgársága.

(vö. 21., 25., 26., 31., 32., 35., 40., 42. pont és a rendelkező rész)